

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

at nedskære kronen. Det er urigtigt. Jeg har demteret det før her fra talerstolen, men skal gerne gøre det igen. De almindelige bemærkninger, der står i denne overenskomst om tilpasning af kursene, tager kun sigte på det, der er selvfølgeligt for ethvert selvstændigt lands politik: at man fører den hensigtsmæssige valutakurspolitik, at man fra tid til anden tilpasser sine kurser til de ændringer, der er sket i omkostninger, prisniveau o. s. v. Der er intet som helst mærkværdigt i det. Nej, hin søndag, da devalueringen fandt sted, var Danmark fuldstændig frit stillet; vi kunne handle ganske som vi ville, og vi gjorde det. Vi valgte at følge England, det vil sige, at vi ændrede vor kurs i forhold til dollar, og derved mente vi at have ført den politik, der gavtede landets erhvervsliv og den danske arbejderbefolkning bedst.

Nu var det, at jeg, efter at det ærede medlem hr. Aksel Larsen adskillige gange havde kritiseret denne politik, syntes, det kunne være interessant at spørge det ærede medlem, hvad han egentlig ville have gjort. Da vi sidst havde en debat i denne sal om disse ting, gentog jeg spørgsmålet til det ærede medlem — jeg ved ikke, om det var fem, seks eller syv gange. Det ærede medlem kunne ikke svare på det, turde ikke svare på det. Det kommunistiske parti havde ingen devalueringspolitik. Det ærede medlem kunne ikke sige, hvilket standpunkt partiet ville indtage, kunne ikke sige, hvad det ville have gjort i stedet for det, regeringen gjorde. Nu i dag var det dog, som om det ærede medlem nærmede sig noget i retning af et svar. Meget klart var det ikke; man mærkede, at det var ubehageligt for det ærede medlem at skulle svare på spørgsmålet, men vi fik nærmest det ud af det — det er i hvert fald min opfattelse —, at det kommunistiske parti ville have bundet kronkursen til dollarkursen og ville have gjort det, uanset at man også fra kommunistisk side ud fra økonomiske overvejelser måtte komme til det resultat, at en sådan kronepolitik ville have medført en betydelig forøgelse af arbejdsløsheden. Jeg forstår, at det trods dette var den politik, det kommunistiske parti ville føre, og det er jo interessant at få det fastslået.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Larsen: Regeringen lever højt på at fortælle i tide og utide, at takket

være den velsignelsesrige kronenedskæring er beskæftigelsen reddet herhjemme, og at hvis man ikke havde skåret kronen ned, ville der blive en kæmpemæssig arbejdsløshed. Dette er i allerhøjeste grad postuleret, og jeg foreslår ministeren, at han venter og ser tiden an et par måneder og ser, hvordan beskæftigelsen udvikler sig herhjemme. Jeg er overbevist om — som jeg har sagt tidligere i debatter om devalueringen —, at devalueringen ikke vil redde beskæftigelsen, men at den tværtimod vil bringe arbejdsløshed med sig, at den altså også i den henseende vil være en ulykke. Jeg har forøvrigt allerede i dag nævnt, hvordan man kan forvente, det vil gå i tekstilindustrien, som er blevet stillet betydeligt ugunstigere i konkurrencen overfor England takket være de prisforhøjelser, England har gennemført i devalueringens kølvand. Men altså, man kan ikke redde devalueringspolitikken ved at sige, at dermed har vi reddet beskæftigelsen — det skal regeringen nok få at se.

Så siger ministeren, at den pågældende devalueringstype i Marshalloverenskomsten betyder ingenting. Ja, jeg ved godt, at ministeren excellerer i at sige, at regler betyder ingenting, det er undtagelserne, der betyder alt. Jeg er ikke af den opfattelse, og når ministeren har hørt min tale af 1. juli 1948, ved han, at jeg oplæste, hvad bl. a. Amerikas finansminister Snyder sagde, nemlig at denne devalueringssparagraf skal vi have ind, fordi det skal være billigere for amerikanske kapitalister at købe europæiske værdier op.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg fik ikke nærmere kommentarer fra det ærede medlem med hensyn til, hvilken kronkurspolitik kommunisterne ville have ført. Jeg må derfor gå ud fra, at det, jeg antydede som værende den kommunistiske politik på det område, er rigtigt: at man fra kommunistisk side ville have undladt at sænke kronen, ville have bundet kronkursen fast til den gamle dollarkurs. Jeg går altså ud fra, at det er partiets politik på dette område.

Nu hævder det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at den politik, vi førte, vil medføre arbejdsløshed. Jeg kunne lide at høre bare eet eneste sagligt økonomisk argument fra det ærede medlem hr. Aksel Larsen, der kan bevise, at denne påstand blot har skygge af rigtighed over sig. Det ærede medlem siger f. eks., at dansk tekstilindustri er blevet stillet ringere i konkurrencen overfor England som følge af devalueringen. Det